

इन्द्रभूति (इ० + भू०) m. N. pr. eines der 11 Gaṇādhīpa bei den Gaina
H. 31. COLEBR. Misc. Ess. II, 315. fg.

इन्द्रभेषज (इ० + भे०) n. getrockneter Ingwer ÇABDAR. im ÇKDR.

इन्द्रमकु n. N. einer Weihe, entspr. aus इन्द्रमकुम्, den Anfangsworten
von AV. 3,15, 1. इन्द्रमकुमस्योपचारकल्पम्, इन्द्रमकुणा चरति KAUC. 140.

इन्द्रमकुकामुक (इ० + का०) m. Hund TRIK. 2,10,6. H. 4. 181 (मकु-
कामुक).

इन्द्रमोदन (इ० + मा०) adj. Indra begeisternd, ergötzend RV. 7,92,4.

इन्द्रमार्ग (इ० + मा०) N. pr. eines Tirtha MBh. 3,7052. 13,1696. 1703.
f. मार्गा N. pr. eines Flusses R. 4,44,64.

इन्द्रमेदिन् (इ० + मे०) adj. Indra zum Genossen habend, Indra's Ver-
bündeter AV. 5,20,8. 11,9,4. 18.

इन्द्रम् (denom. von इन्द्र) med. sich wie Indra benehmen: आदिमेम इन्द्र-
पते ग्रन्थिके RV. 4,24,4 (vgl. 5).

इन्द्रयव (इ० + य०) n. Indra-Korn; so heisst der haferähnliche Same
der Wrightia antidysenterica R. Br. (कुटन) AK. 2,4,2,47. AINSIE, Mat.
ind. 2,462. Suçr. 1,139,4. 157,13. 2,33,5. 63,3. 223,1. — Vgl. इन्द्र 1, d.

इन्द्रयु (von इन्द्र) adj. nach Indra verlangend, ihm zustrebend: इन्द्रु
RV. 9,2,9. 6,9. 54,4.

इन्द्रयोग (इ० + यो०) m. Indra's verbindende Kraft, in einer Formel
AV. 10,5,3.

इन्द्रलानी gaṇa कुर्वादि zu P. 4,1,151.

इन्द्रलुप्त (इ० + लु०) m. n. krankhaftes Ausfallen der Haare Suçr. 1,
90,14. 292,10. 295,9. 2,119,13. 19. °लुप्तक n. dass. H. 466.

इन्द्रलोक (इ० + लो०) m. Indra's Welt ÇAT. Br. 8,5,3,8. M. 4,182.
SUND. 2,7. N. 2,12. R. 1,43,11. 2,70,30. 4,44,18. PRAB. 25,5. इन्द्रलोका-
गमन (Arguna's) Gang in Indra's Welt MBh. 3,42—46.

इन्द्रवंशा (von इ० + वंश) f. N. eines Metrums (4 Mal — — — — —
— — — — —) ÇAUT. 34. COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 2).

इन्द्रवज्रा (von इ० + वज्र) f. N. eines Metrums (4 Mal — — — — —
— — — — —) ÇAUT. 21. COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VI, 1).

इन्द्रवत् (von इन्द्र) adj. in Indra's Gemeinschaft befindlich, von In-
dra begleitet: व्यमिन्द्रवतो ऽभि व्यम वृत्ने RV. 1,103,19. 116,21. 136,
7. die Rbhu 4,33,3. मधः पात रत्नधा इन्द्रवत्: 34,6. die Rudra 5,57,
1. अर्बुधम् त्य इन्द्रवतो अग्रयः 10,35,1. die Marut 128,2. सन्नूपसेन्द्र-
वत्या VS. 3,10. इन्द्रवत् स्तुधम् lobet so, dass Indra dabei, d. h. in's
Lob eingeschlossen ist, AIR. Br. 3,34. Die Form mit Dehnung des Vocals
(इन्द्रावत्) findet sich nur in den schwachen casus gen. abl. sg. und acc.
pl. RV. 4,27,4. 10,101,1.

इन्द्रवर्मन् (इ० + व०) m. N. pr. eines Kriegers P. 8,2,83. Vārtt. 2, Sch.
इन्द्रवल्लरी (इ० + व०) f. wird im ÇKDR. u. इन्द्रवारुणी als Synonym
von dieser Pflanze aufgeführt. इन्द्रवल्ली dass. Suçr. 2,385,15.

इन्द्रवस्ति (इ० + व०) Wade Suçr. 1,126,1. 343,3. पार्थि प्रति बद्धा-
मध्य इन्द्रवस्ति: 348,16.

इन्द्रवाततम (इ० + वा० [superl. von वात und dieses von वन्]) adj. von
Indra sehr begehrt: उत्तीरिन्द्रवाततमा: RV. 10,6,6.

इन्द्रवारुणिका (von इन्द्र + वरुण) f. die Coloquithen-Gurke ÇABDAK.
im ÇKDR.

इन्द्रवारुणी f. dass. AK. 2,4,5,22. H. 1157. AINSIE, Mat. ind. 2,84.

Suçr. 2,36,19. 50,20. 285,19.

इन्द्रवाक् (इ० + वाक्) adj. Indra fahrend: कुरी इन्द्रवाक् RV. 1,111,
1. 4,33,5. 10,44,3.

इन्द्रवीज (इ० + वी०) n. = इन्द्रयव Suçr. 1,163,3.

इन्द्रवृत् (इ० + वृ०) m. = इन्द्रदारु (s. देवदारु) ĠAṬADH. im ÇKDR.
Suçr. 1,32,16. Davon °वृत्तिय (चतुर्विधेषु) gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90.

इन्द्रवृद्धा (इ० + वृ०) f. eine best. Art von Abscess Suçr. 1,292,7. 293,
9. 2,118,1.

इन्द्रवृद्धिक (von इ० + वृद्धि) m. eine bes. Art Pferde H. 179. Oder ist
etwa इन्द्रवृद्धिक zu lesen?

इन्द्रवैद्र्य (इ० + वै०) n. eine bes. Art Edelstein Suçr. 1,228,5.

इन्द्रव्रत (इ० + व्र०) n. Indra's Regel, Verfahren: वार्षिकांश्चतुरो मा-
सान्यवेन्द्रे ऽभिप्रवर्षति । तत्राभिर्वर्षेत्सर्वं राष्ट्रं कामैरिन्द्रव्रतं चरन् ॥ M.
9,304.

इन्द्रशत्रु (इ० + श०) adj. dessen Ueberwinder Indra ist Nir. 2,16. दीर्घ
तम आशयदिन्द्रशत्रु: RV. 1,32,6. TS. 2,4,12,1. 5,2,1. ÇAT. Br. 1,6,3,8.10.
Wie schon in diesen Stellen der TS. und des Br., so wird auch in exe-
getischen Büchern zum Veda auf die richtige Betonung des Wortes
besonderes Gewicht gelegt, weil dasselbe anders betont einen Ueberwin-
der Indra's bezeichnen und eine Gotteslästerung sein würde. ÇIKSĪ 52.
RAGH. 7,32 ist unter इन्द्रशत्रु Indra's Feind nach MALLIN. Prahlāda
gemeint.

इन्द्रशलभ (इ० + श०) m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 1,469.

इन्द्रशैल (इ० + शै०) m. N. pr. eines Berges SCHIEFNER, Lebensb. 255
(25). 304 (74). इन्द्रशैलगुहा VJUTP. 102.

इन्द्रश्रेष्ठ (इ० + श्रे०) adj. = इन्द्रज्येष्ठ ÇAT. Br. 1,6,3,22. 3,4,2,2.

इन्द्रसखि (इ० + स०) adj. Indra zum Gefährten habend: वरुण इन्द्र-
सखा RV. 7,34,24. AV. 4,5,2. 22,6.

इन्द्रसंधा (इ० + सं०) f. Verbindung mit Indra AV. 11,10,9.

इन्द्रसारथि (इ० + सा०) adj. Indra zum Wagengenossen habend: Vāju
RV. 4,46,2. 48,2.

इन्द्रसारुणी (इ० + सा०) m. N. pr. des 14ten Manu Buṅg. P. in VP.
268, N. 8.

इन्द्रसुत (इ० + सु०) m. Indra's Sohn; so heisst ausser Arguna und
Gajanta (ÇKDR.) der Affenkönig Bali H. 704. Nach RĪGĀN. im ÇKDR.
bezeichnet das Wort auch die Pflanze अर्जुन.

इन्द्रसुरस (इ० + सु०) m. N. eines Baumes, Vitea Negundo (निर्गुण्डी)
L., AK. 2,4,2,49.

इन्द्रसुरा (इ० + सु०) f. scheint derselbe Baum zu sein; seine Blätter
sehr heilkräftig Suçr. 2,208,15. 326,6.

इन्द्रसुरिस m. = इन्द्रसुरस RATNAM. im ÇKDR.

इन्द्रसेन (von इन्द्र + सेना) 1) m. ein oft vorkommender Mannsname
MBh. 1,3744. 2,1234. 3,11. N. 5,45. 8,23. DRAUP. 8,15. N. pr. eines
Nāga VJUTP. 86. — 2) f. ein Frauennamen MBh. 3,10093. N. 5,45. 8,23.
HARIY. 1783. DAÇAK. 118,5.

इन्द्रसेनौ (इ० + से०) f. Indra's Wurfgeschoss: रथीरभूमन्त्रलानी गवि-
ष्टौ भेर कृतं व्यचेदिन्द्रसेना RV. 10,102,2. Auf Grund solcher Personifi-